

• MAGYAR •
TANÍTÓJELÖLTEK
• LAPJA •

Szerkesztőbizottsági tagok :

Baja	Vargity Klára IV. éves
Baja	Bali Vendel V. éves
Budapest I. ker.	Csáki Imre V. éves
Budapest II. ker.	Pataky Aranka V. éves
Budapest VI. ker.	Salvator intézet
Budapest IX. ker.	Balatonyi Irén V. éves
Csurgó	Horváth József V. éves
Debrecen	Gulyás Anna III. éves
Dombóvár	Merényi Kató V. éves
Eger	Kolossváry Katalin V. éves
Eger	Inczédy Gyula IV. éves
Esztergom	Michalik Ernő V. éves
Győr	Németh Ferenc V. éves
Jászberény	Müller Ottó V. éves
Kalocsa	Faludy Márta V. éves
Kalocsa	Baksa György V. éves
Kiskunfélegyháza	Kirner Gyula III. éves
Kisvárdá	Kádár Edit V. éves
Kőszeg	* * *
Kőszeg	Bokis Zoltán V. éves
Miskolc	Sulyan László IV. éves
Nyiregyháza	Naményi Gizi II. éves
Nyiregyháza	Kazár Gábor IV. éves
Pápa	Bősze Imre V. éves
Pápa (Ranolder int.)	* * *
Pécs	Graf Ernő V. éves
Sárospatak	Horpácsy Nándor V. éves
Sopron	Mikó Emma V. éves
Szeged	Ruzicska Edith IV. éves
Szeged	Koczka Árpád V. éves
Székesfehérvár	Kucséra Zsuzsanna II. éves
Veszprém	Kiss Aranka V. éves
Zalaegerszeg	Szalai Edit III. éves

Kérjük a többi intézetet is, hogy a szerkesztőbizottsági tagok nevét szerkesztőségünkbe minél előbb szíveskedjenek beküldeni.

A kiadásért és szerkesztésért felelős: Horváth B. Kristóf.

F482

MAGYAR TANÍTÓJELÖLTEK LAPJA

MEGJELENIK MINDEN HÓNAPBAN JULIUS ÉS AUGUSZTUS KIVÉTELÉVEL

ELŐFIZETÉS: EGÉSZ ÉVRE 2.— P. EGY SZÁM 20 FILL.	FŐSZERKESZTŐ: IFJ. VADÁSZ ZOLTÁN TÁRSSZERKESZTŐ: GAZSÓ ISTVÁN	SZERKESZTŐSÉG: KIR. KATHOLIKUS TANÍTÓKÉPZŐ INT. UJSZEGED.
---	--	--

Nap-nap után

olvashatunk a német eseményekről. Az új, vajudó Németország helyet követel magának. Figyeljük! Bizik önmagában, cselekszik és eléri célját. Tetszik is nekünk fiataloknak. Vigyázzunk, ne bálványozzuk, de azt ami jó tanuljuk meg tőle. Testvérek! Tanuljunk, hogy később taníthassunk! Micsoda tisztító munkát végez; mennyire imádják azt ami német! És mi? Mi még ma sem tudjuk megbecsülni azt, ami magyar!

Ezen Ti segíthettek! Vessétek be a legnagyobb kincsbe, a gyermeklelkékbe, hogy szent ez a szó: magyar! Tanítsátok meg a magyar erőt, a magyar érzést, a magyar munkát és ezek termékeinek megbecsülésére. Ma még sokszor fájdalmas ez a szó: magyar, de lesz még diadalmas, ragyogó, ha Ti akarjátok. Dolgozzatok!

* * *

Ügynökök járták a falut. Mindenki kössön biztosításokat, ki tudja mi lesz? Életbiztosítást dollárban!... az biztos! Úgy látszik még sem biztos. Esik, zuhan a dollár... pánik... az arany páncélok mögött — menekül. Mi biztos? Mit csináljak? Számolj igazi, örök értékkel; ami nem papír, ahol nincs árzuhanás... mert van még vallás, van Mindenható Úr! Építs az Ő akaratára!

Új feladat vár itt Testvér! Tanítsd meg az igaz értékek megismerésére lelked gyermekeit. Várj csak... Te magad ismered-e az Örök Értéket? Gondolkozz!...

* * *

Az Akron lezuhant, Franciaország legnagyobb léghajója összetört, zuhanó repülőgépek csikja szabdálja az eget... füstölő pontok, halott recorderek. Naponta recseg az autó hűtője, jajsikoly... ropog a csont és csöpög a vér. Ez az emberi ész, az elbizakodottság, a hideg technikaimádát eredménye... hol a szív, hol a hit? Akron U. S. A. büszkesége, a telhetetlen önbizalom megtestesült acélváza, halálvár, de könnyen letiport valakinek a játéka, a szél. Ember! Te elbizakodott eszes lény, nem veszed észre, hogy van a te akaratodnál nagyobb Akarat? S mi te a szív és az Igazság keresése nélkül leszerelést játszol, állig fegyverben, hisz mind félti a koncát, addig Ő leszerel, mert megunta örökös, botor lázadásod?!

Lásd be ezeket testvér! Aztán tanítsd meg látni az eljövendő fehérseregeket!

* * *

Tanuljunk, hogy taníthassunk! Tanuljunk meg hinni, belekapaszkodni, az egyetlen Értékbe, s bizzunk magunkban, megtisztított nemzetünkön!
Testvér! indulj el ezen az úton...

Az utolsó válasz

Marton József IV. éves, Kőszeg

Kora tavasz volt. Fent a hegyekben megindult a hóolvadás, lent a völgyben ébredezett a szunnyadó élet. Langyos déli szél feszegette a duzzadó virágbimbókat és tarkaszárnyú pillangók repkedtek a csillogó verőfényben.

Temesváryék kastélya is örült a tavasznak. Ablakai mind nyitva voltak és a márciusi szellő boldogan lengette a nehéz függönyöket. A kastély déli ablakában megjelent egy férfi. Szép, sudár alak, mint a bérci fenyő. Komoly, férfias vonásait csak szeménekvonzó melegsége enyhíti. Sötét szemöldökét kissé összehúzva nézett a messzeségbe. Tekintete a városba vezető útra tévedt és lelkében akaratlanul felújultak a multheti bál emlékei. Látta Máriát, fehér báli ruhában, mosolyogva közeledni. Érezte kezének lágyágát és hallotta ajkának édes suttogását. Milyen szép is volt az én kis csipkébe öltözött tündérlány... Mária...

Szeméből sugárzott a boldogság és arcán az édes mosolygás mindent kifejező vonásai jelentek meg.

Temesváry Zoltán el akarta magától hessegetni ezeket a gondolatokat, bár belülről úgy érezte, hogy jólesik lelkének egy kis ábrándozás. Gondolataiban az inas zavarta meg. Az ujságot hozta be. Zoltán közömbösen nyult az ujság után. Kényelmesen egy székre ereszkedett és szórakozottan olvasta az eseményeket. Egyszerre megállt. Szeme tágra nyílt és megdermedve olvasta a rövid értesítést:

»Eljegyzés: Fenyvesi István huszárszázados eljegyezte Paltai Endre nyug. táblabíró leányát, Máriát. Minden külön értesítés helyett.«

— Máriát? Ez lehetetlen! — suttogták ajkai. Tízszor is elolvasta a sorokat, de azok mindig ugyanazok maradtak. Sokáig nézte még a betűket, bár úgy érezte, hogy a mult mézcseppjei lelket összeroppantó keserűséggé váltak.

Mélyen felsóhajtott és az íróasztalához lépett. Egyik fiókjából kivett egy rózsaszín szalaggal átkötött levélcsomót s a kályhába csúsztatta. Azután ollóval kivágta az ujságból azt a pár sort és a tárcájába rejtette. Később egy fénykép és egy piros szekfü is követte a levélcsomót.

Másnap Temesváry Zoltán elutazott, de senki sem tudta, hogy hova és hogy mikor fog visszatérni?

Már kétszer is lehullott az őszirózsa levele, de Temesváry Zoltánról nem hallottak hírt. Voltak, akik azt suttozták, hogy külföldre utazott. Egyesek Olaszországot, mások Párist emlegették. Biztosat azonban senki sem tudott. Pedig a farsangi bálakon sok kislány kereste és minden követ megmozgattak, hogy megtudják, hol tartózkodik. Fáradozásuk azonban eredménytelennek bizonyult.

Esteledett. A búcsúzó nap fáradt sugarai millió tükröt varázsoltak a zsongó habok hátára, hogy a vén fiúmei hegyek gyönyörködhessenek biborköntösükben.

Lent a tengerparti sétányon nagy forgalom volt. Aki csak tehette, kijött egy kis esti sétára. Mindenki beszélt, csacsogott, szórakozott, gyönyörködött, csak egy férfi vonult vissza egy félre-eső padra és gondolataiba mélyedt. Pedig a legkényesebb szalonok is örömmel fogadták volna, de ő jobban érezte magát a kemény fapadon. Beteg lelkének jót tett a magány és szerette hallgatni a haragvó tenger zúgó moráját. De végre is megunta és lassan hazaballagott.

Otthon az inas egy levéllel fogadta és jelentette, hogy déluáta egy feketébe öltözött, sűrűn lefátyolozott nő kereste. Temesváry hirtelen feltépte a levelet és gyorsan olvasta a formás betűket:

»Egy szerencsétlen nő fordul Önhöz utolsó reménnyel. Tudom, hogy megvet, de szívem mégis üldöz, hogy bocsánatot kérjek. Valamikor környezetem rábeszélésére férjhezmentem, de a szívem, a lelkem az örökké a Magáé maradt. Végre magam is beláttam sorsom tarthatatlanságát és elváltam látszólagos férjemtől. Sok keresés után megtudtam, hogy itt lakik. Hiába, én csak Magát szeretem és ha véletlenül Ön is így érezne, akkor tüntessen ki egy látogatásával. A villanegyedben lakom.

Oh, jöjjön és bocsásson meg a hűtlen, szerencsétlen, de mindig Magáért epedő:

Máriának.

Temesváry egész valóján végigfutott egy kimondhatatlan érzés. Csodálat, meglepetés, férfias büszkeség, öröm, vágy szerelem egymást kergették lelkében. Kiment a villa erkélyére, hogy megnyugtassa háborgó lelkét. Gyönyörű szép éj volt. A milliányi csillag ragyogó fénye reszketve csillogott fenn a sötét égboltozaton s mint valami tündéri-nászöltöny, ragyogott, tündökölt ezer nyi színpompában a tenger suttozó habjain.

Temesváry másnap korán ébredt és azonnal felkelt. Úgy érezte, hogy a mai hajnalhasadással számára egy új világ kezdődött. Izgalomtól dobogó szívvel öltözött és szeretett volna repülni Máriához.

Öltözés után a tárcájában egy névjegyet keresett és előkerült a »keskeny papírszalag.« Arca lángbaborult és lelke keserűen feljajdult e lealázó látogatás ellen.

— Te mennél a hűtlenhez? Mikor még szabad volt, akkor elcsalta önfeláldozó szerelmedet és viszonzásul csúfosan otthagyt. Családi tűzhelyről lopott és bűnössé vált szerelem ízzik ajkán és Te az Ő csókját kívánod? Hol itt a józan ész, a jellem és férfiasság?

Temesváry hatalmas termete kövémeredt és egy pillanatig habozni látszott.

— Soha! — dübörögte sziklaszilárdan.

Ajka kissé megremegett, de szeme kigyúlt és herculesi alakjáról leragyogott az a magasztos fenség, amely kemény harcok után a hőöket glóriázza.

Csendesen leült és nyugodtan írta:

»Asszonyom, itt tévedés történt, mi soha sem ismertük egymást.
Temesváry Zoltán.«

Napsugárhoz

Kovács Gizella V. éves

Megszólt a kicsi harang,
Csengő-bongó hívó szóval
Te is sietsz a templomba,
Fehér selyemviganódban.

Majd meg halkan énekelgatsz,
Hangod olyan mint a hárfa,
A szenvedő Úr Jézus is
Szeretettel figyel rája.

Letérdelsz a feszületnek
Kopott, rozszant zsámolyára,
Kinyitod a fehér lelked,
Jó Istennek imádásra.

Meghallgatja a kérésed,
Mire olyan régen várunk,
S ezentúl már a templomba,
Imádkozni együtt járunk.

Jöjj vissza . . .

Farkas Sándor IV. éves, Budapest

Rég volt . . . Az élet fakadó hajnalán
az ég azuros-tisztán mosolygott rám.
Felnéztem dacosan.
Puha, vezető kezedből elvontam
merész, törékeny kezem. —
Réges-régen . . .

A titkos úton egyedül bolyongok
hajszolva, vágyva nyugtot boldogságot
s keresve — Isten — Téged.
S az élet, a nyűgös, mostoha élet
megtanított sírni.
Benned hinni.

Hogyha jönnél, a lelkem templom lenne,
ragyogó orcád az oltárkép benne,
ima lenne minden ének
s leborulva elsírnám, hogy Téged
milyen régen várlak,
Visszavárlak.

Amíg Nellikéből nagylány lesz

Janda Béby III. éves, Győr

— Hát bizony, semmi tiszteletet nem mutatnak a női nem iránt — sóhajtott fel Nelli a harmadév első fizikusa. Mit gondol tulajdonképpen, egy ifjú hölgygel ilyen megalázóan viselkedni, de ezt nem engedhetjük, meg kell torolni. Nem, nem engedhetjük.

— Pedig igazán, ha láttatok volna, hosszú, bokáig érő seiyemruha volt rajtam, rózsaszínű és olyan, mint egy álom.

A »Hetesfogat« tagjai mindjárt elképzelték és megértően hallgatták Nellike méltatlankodását.

— Hát aztán, amikor a vendégek megérkeztek és bevonultak az ebédlőbe, ő — Mátray főhadnagy — azt a megalázó kérdést merte a mamához intézni, hogy »hát ez a kislány is velünk fog mulatni?« Óh, igen, főhadnagy úr, — feleltem gyorsan a mama helyett, — mert ha Vértessyék zsúrt adnak, az azt jelenti, hogy nagylány van a házban, akinek szórakozni kell!

— Igen, és ennek mindnek Karol tánt' az oka, aki ide csödi-tené a rokonság összes pártában maradt díszpéldányait, mint ezt az Elzát is, azzal az ürüggyel, hogy levegőváltásra van szükségük, s akik megakadályozzák, hogy unokahúgaik érvényesüljenek. Hát aztán, képzeljétek csak, Elza egész éjjel Mátrayval táncolt és úgy affektált, mint egy kis bakfis, pedig már elsuhanat fölötte néhány évtized, épp a multkor ünnepelte születésének 24. évfordulóját!

— De, Nellikém, lehetséges, hogy Mátraynak is tetszik Elza.

— Na, Misske, bele is sápadtál volna, ha nem ellenkezel, de megnyugtatlak, hogy különb izlése van neki és nem fog tornászni mindenféle elhervadt virágszál után, fiam, nézd csak meg Mátrayt, milyen sneidig egy ember, férfias és fess, száz különb nő akad neki!

— Igazad van Nelli, határozottan szép.

— Na, talán neked is tetszik, te kis csöppség, de bizony nem mutatom be, különben is, nem vagyok házasságközvetítő.

— Hát aztán képzeljétek csak, mindig sétáltak egyik szobából a másikba és Elza úgy mosolygott, mint a vadalma. Egyszer sem ültek volna le az asztalunkhoz, folyton táncoltak, meg defiliroztak. Hát való ez egy jól nevelt úrilányhoz?

— Talán bizonyosan kathisophobiában szenved — jegyezte meg nagy bölcsen Sárika, a harmadév pszichológusa.

— Óh édesem, nagyon okos vagy! De hadd mondjam tovább! Egyszer aztán a sors úgy hozta, hogy Mátray a mi társaságunkba került, na és akkor pezsgőzni kezdtek. Hát akkor, képzeljétek csak, azt kérdezte ott mindenki előtt, hogy a babuci nem álmos? És málnaszörpöt akart önteni a poharamba, azzal a kijelentéssel, hogy kislánynak nem szabad szeszest inni.

— Felháborító! Ezt nem lehet kibírni, ez mégis csak merészség egy nővel szemben, ekkora tiszteletlenséget tanusítani. Tudjátok mit, mi, a »Hetesfogat« tagjai, kötelezzük magunkat arra, hogy merényletet követünk el Mátray Ede főhadnagy ellen, aki Vértessy Kornélia női méltóságán felejthetetlen csorbát ejtett, s minthogy női büszkesége forog kockán, megtorlást gyakorolunk, hogy a helyzet tarthatatlan volta némileg jobbra forduljon.

— Éljen, éljen, igazad van Nelli — folytatta Sárka a »Hetesfogat« belső titkos tanácsosa — kieszelünk egy rettentő bosszút, ami helyreállíthatja megsértett társnőnk forrongó kedélyét.

— Stopp, gyerekek, van egy jó tippem, — szónokolt Nellike — előbb azonban az előzményeket mondom el. Tudniillik, ma délelőtt apát azt mondta, hogy Mátray főhadnagyot több mint valószínű, el fogják helyezni, — ez pedig melleleg megjegyezve, irtó kellemetlen lenne. — Ekkor én figyeltem Elzát, akinek az arca halványra változott, aztán alig ebédelt, nem is uzsonnázott és vacsora előtt bevonult a szobájába.

— Talán bizonyosan sitophobiában szenved — suttogta Sárka, a pszichológus.

— No, várjatok csak, és aztán holnap 11-kor randevuzik Mátrayval, azt tudom a szobalánytól, — tudjátok, olyan intim viszonyban vagyok vele, de úgy látszik Elza is, mert miután hivatkozott megértő lelkére, megkérte, hogy ha kérdezni találják, hogy hova ment, mondja azt, hogy a postára. — Figyeljetek csak, most jön a tipp! Mikor Mátray is megy a randira, akkor én nagy háziasan fogom öntözni az erkélyen levő virágokat és a föld vonzóereje néhány vízsugarat levonz a főhadnagy úr nyaka közé... és Elza — várhatsz babám!

— Szenzációs, rém okos vagy Nellike, gyönyörű lesz — zúdult fel a »Hetesfogat«.

*

És másnap Nellike kikapott a mamájától és büntetésből nem vitték el a színházba, mert délelőtt leöntözött az erkélyről és a gyanútlanul sétáló Karol tántit annyira meglepte a váratlan vízsugár, hogy most szívgörcsökhöz hasonló tünetek bántalmazzák, de a papa megnyugtatta a mamát, hogy Karol tánt' elég szívós természetű.

*

Azóta elmúlt egy év, két év.

Nellike az erkélyen áll s nézi a repülőgépet, mely mint óriási dongó kering a Vértessy-villa fölött. Az egyik ablakból kihajol Mátray Ede főhadnagy és ledob egy virágcsokrot, a föld vonzza lefelé és belepottyán a lány karjaiba. Száz szál piros rózsa — a névjegyén ennyi... — és Nellike tudta, hogy férjhez fog menni!

A tanítás

Tóth István IV. éves, Jászberény

A gyakorlóiskolában zsongtak a gyermekek, a kis emberpalánták. Együtt, egyformán kacagya zúgtak a kis gyermekajkak. De csak addig, amíg megjelenik a tanítóbácsi, aki mindig más, aki mind mosolyog.

A fiatal tanítóbácsi kissé megilletődve, kissé zavartan állt a gyermekek elé. Az első tanítása volt. A gyermekek tiszta kék szemei várakozóan pihentek arcán. Jólesően simogatta lelkét a sok-sok ártatlan gyermekarc, amely egyformán tiszta volt a rongyos-, a fehérruhásé egyaránt. A hátsó padban Bódi Laci, a kis cigánygyermek mosolygott rá. Mialatt édes sejtítéssel mormolták az imát, valami melegséget érzett szívében. Istenem, ki tudja, nem ül-e ezek közt is egy-egy Arany, Petőfi, Kossuth, Bólyai és a többi. Ki tudja, nem világférfiak lelkét formálja-e most. S úgy érezte, hogy ő, a fakó, egyszerű tanító, nagy cél, nagy eszmény harcosa. Hiszen Kossuth, Deák, Széchenyi lelkét nem a tanító formálta? Hiszen ezek is mindnyájan nem az ő kezében vannak, hogy írjon a lelkükbe valami szépet?

Megkezdte a tanítást, a lélek formálását... először eddig. Ment szépen. A pedagógia tanára is helyeslőleg bólintgatott, ami pedig jó jel volt... A gyermekek arca csupa tűz, odaadó figyelem volt s kérdéseire rögtön jött a válasz.

A tanítás közepén történt egy kicsinyke dolog, ami minden nap megtörténik. Jelentéktelen mondanák rá szárazon és mégsem az volt. Az ablakfelőli sor legvégén ült a rongyos ruhájú, szurtos képnű, de nevetős kékszemű Kátai Pista. Mellette Bárdi Sanyi, akinek nővérénél gyakran megjelentünk s aki így látásból ismerte a fiatal tanítóbácsit. Ez az ismeretség kissé elbizakodottá tette Sanyit s úgy gondolva, hogy őt úgyse szólítja meg a tanítóbácsi, nagyot csípett Kátai lábába. A kis rongyos ruhájú gyermek nem szólt semmit, csak kijebb húzódott s a tízpercre hivatkozva megfeyegette bántóját. Ezt az utóbbi jelenetet látta meg az ujonc tanítóbácsi s szeliden megdorgálta Kátait. A kis fiúnak rosszul estek a dorgáló szavak s piciny lelkébe bele sajgott, hogy őt nem szereti senki, mert szegény, mert rongyos, még a tanítóbácsi is őt bántja. Ezen rágódott egész órán. Lelkén legnagyobb sebet azonban kis szomszédja gúnyos pillantása ejtett.

Elkövetkezett a begyakorlás. A gyermekek szépen felelnek, tudják, megértették a tanítóbácsi szavait. Csak egy gyermek nem tud, Kátai.

— Ejnye, ejnye, lásd, nem figyeltél ide, mondta lágyan, szeliden a tanítóbácsi. No, segítsd ki, mondd meg neki Bárdi.

Ez volt az utolsó, a legnagyobb seb a kis gyermek lelkén, de nem látta senki. Befelé hulltak a kis ártatlan könnyek s úgy

érezte, ez mind azért van, mert rongyos a ruhája, nincs cipője, nincs édesapja... A tanítás szépen sikerült. A fiatal tanítóbácsi csillogó szemmel, boldogan engedte ki a gyermekeket. Az első óra, az első tanítás sikerült, de... könnyű volt, sikerülhetett. Közben a gyermekek lökdösték, taszigálták egymást, feltűnt neki Kátai kis szomorú arca. Eszébe jutott a legszebb vers, a legszebb dal:

»Ha látsz közöttük rútat, rongyosat,
Gyermeki arccal búbanatosat,
Lásd meg benn' a koránszenvedőt,
Öleld magadhoz és csókold meg őt.«

Odament a kis szomorú gyermekhez, megsimogatta lágyan szöszeke fejét. Egy külön érzékével megérezte, hogy ezzel lett teljesen sikerült a tanítás, pedig ezt nem látta senki, ezt nem bírálták, pedig ez volt a fiatal tanító bácsi első tanításában a legszebb, legsikerültebb mozzanat.

A tanító bácsi

Nagy Lajos III. éves. Budapest

Azt mondják róla; hófehér a lelke, S a zive; csupa szeretettel telve. Rossz gyermeket is szívére tud zárni, Mindenkit egyformán szeret vagy büntet	Hangja oly szelid, mint a galamb hang- [ja, Rossz szó az ajkát soha el nem hagyja. Haragosnak őt soh' sem lehet látni, Mindig derűs, mindig mosolygós arcú A tanító bácsi.
---	---

A tanító bácsi.

Csak néha éjjel, mikor nem látja senki,
Könnyeit, bánatát titokban kiönti.
A panasz ajkán imádsággá válik,
S odafenn a mennyben megáldja az Isten
A tanító bácsit.

Vágy

Nagy Anna II. éves, Baja

Gyönyörű este volt,
A csillagos menybólt
Millió mécsese
Mint az Isten szeme,
Ragyogott fenn, messze.

Elnéztem az eget,
Ó mily jó is lehet!
— Magamba gondolám —
Hogy ott lesz a hazám,
E földi lét után.

Ó bárcsak ott lennék!
Hol bú nem ismernék,
Hol fájdalom nincsen,
Hol egyesül minden
Egy nagy szeretetben.

Hatalmas Alkotó,
Hallgasd meg egy gyarló
Porszemnek imáját,
Hogy megfutva pályáját
Ott meglelje honát.

Akarsz egy jó barátot? Fizess elő lapunkra!

Még várunk . . .

Takács János V. éves, Szeged

A határmenti kis faluban nyugovóra tértek a munka robotjában kidőlt, egyszerű emberek. Kihalt a falu utcája. A borús őszi éjtszaka csendjét a szél süvítése és évszázados fák kínos nyögése zavarja. Úgy hallatszik, mint az élő, kiáltó panasz. Mintha minden fába egy-egy hazájáért meghalt hős lelke szállt volna és vádlón ezt nyögne bele az éjtszakába: »Hiába hullt annyi vér, hiába volt áldozat... az ezeréves röögöt bitang láb tiporja... és Szent Lászlók, hős Hunyadiak utóda ezt türi... meghalt egy nép... mert nem akart élni...« Azután csönd lesz.

Most halk nesz hallatszik. Óvatosan nyílik egy kapu. Szöszke gyermek dugja ki rajta a fejét. Mit akarhat e gyermek? Körülnéz, nem lát senkit. Ekkor kilép a kapun, el is felejtí becsukni, nesztelenül megindul. Ekkor nagy szélroham és csattanás hallatszik. A gyermek megrezzen . . . Semmi, csak a szél vágta be a nyitva felejtett kaput. A fiú futásnak ered. A szél belekapaszkodik a hajába, erről is, arról is és összeborzolja. De a fiú nem törődik ezzel. Őszszébb húzza magán a kabátját és most már óvatosan, lépésben halad tovább.

Ha valamelyik falusi szembejönne vele, mindjárt megismerné benne Pistát, a kis magyar fiút, a falu árváját. Anyja régen meghalt, nem is ismerte, apja háborúban esett el. Az árván maradt fiút jószívű emberek gondozták. A fiú arcát most pirosra csípte a szél, szemében lázas elszántság csillog. Az iskolára gondol és a tanítóbácsira. Soha jobban nem figyelt a tanítóbácsi szavaira, mint akkor. Magyarországról beszélt nekik, a magyar földről, ahol szabad magyarul is beszélni az iskolában, azután a hősi halottakról, akiknek itt van a temetője nem messze . . . és mégis oly távol . . . a határ tulsó oldalán. A gyerekek látták, hogy könny szökött a tanítóbácsi szemébe, mikor ezt mondta:

— Sok magyar édesapa fekszik ott a hideg sírban . . . a tied is Pistám . . . és most, halottak napján még egy szál gyertyát sem gyújthatunk meg hantjukon, mert elváltasz bennünket a határ.

A tanító csak ekker vette észre, hogy Pista keservesen sír. Megindultan mondotta:

— Gyerekek, imádkozzunk érettük.

Erre gondolt most is a kis árva, a kétszeresen árva, mert sem apja, sem anyja, de hazája sincsen. Gyermeki egyszerűségében lázasan dobogó szívének parancsszavát követve, apja sírját és hazáját akarja most megtalálni. Nem ismeri a veszély nagyságát, mely orvul leselkedik rá. Bokrok között bujdosva lopja magát előre. Nem néz, csak előre. Már nem lehet messze . . . Nem veszi észre, hogy egy marcona oláh katona merően, észrevétlenül már régen figyel. Puskát tart a kezében. Rákiált a fiúra. Ez megrettenve fordul

vissza. Egy pillanatilag megdermedve, rémulten néz a katonára. Azután vad futásnak ered, édesanyja, hazája felé. A katona elkáromkodja magát, fölrántja puskáját, egy pillanatilag céloz, egy sápadt holdsugár megcsillan a hideg csövön, azután éles dörrenés hallatszik. A katona merően figyel előre. A fiú elesik, de nagy nehezen még fel tud állni és ingadozó lábakkal teszi meg még azt a pár lépést, amellyel át ér a határon és most már magyar rögön, hazája földjén, halálos ájultsággal esik össze. A drámának tetlenségére kárhóztatott szemlélője volt a magyar határőr. Gyorsan a fiúhoz futott. Lehajolt hozzá, szívére fektette fejét. Nem dobogott, meghalt. Indulatosan ugrott föl. Becsületes magyar szívet vérg sértette, hogy ez az állig felfegyverkezett vad mőc ez ártalmatlan gyermekkel szemben kegyetlen halálos fegyverét használta. Merően nézett át az oláh katonára, aki még most is helyén állott. Még egyszer ránézett a lába előtt fekvő ártatlan halottra, azután lassan föl vonta a puskáját és a mőc katonára irányította. Ez meglepetve figyelte, hogy mit csinál amaz. A lélekezete is elállt, mozdulni sem tudott. A lövés azonban nem dördülhetett el, mert a magyar katona érezte, hogy egy kéz nehezedik a vállára. Meglepetten fordult vissza, aztán vigyázz állásba merevedett. Feljebbvalója állt előtte, aki rá mordult:

— Szerencsétlen! Mit csinálsz?...

A katona lehiggadt és tisztjének bátran szemébe nézve felelt:

— Parancsnok úr... e gyermekeket akartam megbosszulni.

A parancsnok tekintete a halottra esett, majd lassan tovaszállt, keresztül a határon, az oláh katonán túl, be Erdély szívébe, azután elmélázva szólt:

— Várjunk még. El fog jönni, mert el kell jönnie a leszámolás nagy órájának, addig tőrjünk és várjunk a jelre...

A határon túl azok az évszázados fák mintha helyeslően bólgattak volna...

Gyerekek

Pigniczki Irén V. éves, Dombóvár

A gyümölcsös hatalmas fái alatt egy csőpp szőke kisleány keresgélt. Apró keze hol innen, hol onnan szedett fel egy-egy éretlen szilvát s nagy körültekintés után tette fehér kötényébe.

— Vica! Mit csinálsz? — hangzik egy friss torokból és a szomszéd kerítés résein átvillan egy fekete szem.

— Gyere át Gyurka, már olyan régen várlak — kérte a kisleány.

Válaszképpen megjelent a kerítésen két kapaszkodó kéz, egy kőcos fej, kalimpáló lábak és ezek tulajdonosa pár pillanat múlva segített keresni a szilvát.

— Te, mi lesz ebből? — kíváncsiskodott.

— Majd meglátod — felelt titokzatosan a kérdező. — Gyere csak be a kis házba, mondok valamit.

— Papást, mamást fogunk játszani — kezdte a kis kerti házban, — de úgy, hogy én főzni is fogok. Már ki is találtam az ebédet. Amíg te hivatalban leszel, addig fogom elkészíteni. Anyuka is így csinálja, éppen most láttam, mikor sóért mentem a konyhába — zárta le a tervet a kislány.

— Te már tudsz főzni? — nézett rá Gyurka nagy szemekkel.

— Na hallod, majd meglátod, — felelt önérzettel Vica. — Itt vannak az edényeim, a kályhám, azon fogok főzni. De most hozzáll nekem egy kis fát a kertből, mert az a te dolgod, azután siess a hivatalba.

Úgy történt minden, ahogy mondta a kis háziasszony, de a család feje pár perc múlva megjött a hivatalból.

— Nincs semmi munka a hivatalban, hát inkább szabadságot kértem és itthon segítek neked — felelt a kérdő pillantásra. — És különben sem hagyhatom a házat férfi nélkül.

— Jó, — fogadta el a kislány a védelmet. — Mindjárt add is ide a szekrényből a sót, mert már meleg a víz.

Gyurka kíváncsian leste a fejleményeket. Hogyan teszi bele Vica a vízbe a sót és az éretlen szilvát.

— Most egy fedőt kérek a kis polcra — rendelkezett tovább a kislány — hadd pácolódjon egy kicsit. Addig mi megterítünk. Hoztam le egy szalvétát, azzal terítjük le az asztalt, a kis székek is itt vannak.

Nemsokára megvolt az előkészület. A kis tűzhely elé guggoltak és kíváncsian nézték a szilvákat.

— Te, Vica, — szólalt meg lelkesen a fiú, — te olyan ügyes vagy, hogy téged veszek feleségül, ha megnövök. Jó?

A kis szőke fej igenlően bólintott és ragyogó mosollyal nézett az ifjú kérére. Fontoskodva szedte ki a főtt szilvákat és alig hült ki, már ették is.

Kicsit sós volt, kicsit éretlen és kemény, de azért Gyurka elfogyasztott belőle nyolc-tíz darabot.

Vica boldogan nézte az étkezést. Ő nem evett belőle egynél többet. (Neki nem izlett!)

Másnap Vica hiába várta kis pajtását. Gyurka erős gyomor-fájással feküdt otthon és fogadta édesanyjának: »Anyukám, én soha sem fogok megnősülni!«

JAMBOREE

Ismerteti: Graf Ernő, s. tiszt, V. éves Pécs

Ez a szó »jamboree« manapság nemcsak az újságok, napilapok, folyóiratok hasábjain gyakori, hanem sokszor képezi a közbeszéd tárgyát is. Különösen ott, ahol a rokonságban akad egy

cserkész, mert a jó cserkézmamák bizonyosan széles körben ki-kürtölték már, hogy nagyreményű csemetéjük Ferkó, vagy Lajcsi jamboree-ra megy.

Az 1933-as gödöllői világjamboree-ról minden magyar tanító-jelöltnek illik a legszükségesebbeket tudni. Leszek bátor tehát lapunk hasábjain röviden és lehetőleg nem unalmasan ismertetni az idei magyarországi jamboree-t.

Az idei jamboree a IV. nagy cserkész-világtábor. Színhelye: Gödöllő. Ideje pedig: augusztus első fele. A magyar cserkészek ugyan már július 30-án táborba szállnak, azonban az ünnepélyes tábornyitás csak augusztus 2-án lesz. Így a külföldi cserkészek érkezésére és táborverésére két teljes nap áll rendelkezésre. Ugyanígy a tábor hivatalosan már augusztus 15-én este befejeződik, a magyarok azonban csak 18-án bontanak tábort. A külföldiek sem mennek el valamennyien, 16. és 17-én, hanem sokan bejelentették már, hogy augusztus 20-ára, Szent István napjára is itt maradnak. Tervbe van véve, hogy az ittmaradó külföldiek a magyar cserkészekkel együtt Szent István napján felvonulnak a szent Jobb körmenetén.

A tábor ideje alatt 30—40.000 cserkész táborozik majd a hűs sátrak alatt. Ebből csak 10.000 lesz a magyar. Minden magyar cserkészre tehát két külföldi esik. A külföldi nemzetek megoszlása még nem végleges, de oly tömegben jelentkeznek, hogy meg kellett állapítani az egyes nemzetek résztvevő cserkészeinek létszámát.

Az eddigi jelentkezések szerint legtöbben jönnek a cserkészet szülőhazájából, Angliából. Mintegy 5000 angol cserkész jön, élükön: a világ főcserkészeivel: Lord Baden-Powellel. A franciák 2000-en felül jelentették be érkezésüket. Ugyancsak 2000-en felül jönnek a lengyelek is. Sorban utánuk az amerikaiak, az osztrákok és németek következnek, kik szintén ezren felül jönnek. Jelentkezett ezenkívül 700 dán, 400 holland, 600 svájci, 500 belga, 500 svéd, 400 jugoszláv, 400 cseh, 400 román, 200 spanyol, 100 örmény, 250 görög, 200 finn. Jönnek még Litvániából, Eszt- és Lettországból 70—70-en. Siriaiak, orosz menekültek, portugálok 50—50-en, Csiléből, Sziámból, Japánból szintén és még »tengerentuliai vagy 6—700-an (néger, indián, hindu, stb.)

A jamboree jelvénye — a magyar mondák szent állata a fehér csodaszarvas. Ezt viseli a mellén a jamboree minden cserkésztagja. 5-ször 5 cm. nagyságban.

A jamboree egyébként 10 altáborra oszlik. Minden altáborban a magyarok vegyesen lesznek a külföldiekkel. A látogatók tehát állandóan szemmel kísérhetik úgy a magyar, mint a külföldi cserkészek tábori életét. A tábor megnyitása a közönség részére 2 óra-kor lesz. Dél előtt a táborokban rendes tábori élet folyik. Délután térzenék, bemutatók a sporttéren, vagy a bemutató téren. Színház és mozi előadások, majd tábortűzek. Táborzárás 10 órakor. A nagyszabású forgalom lebonyolítására minden intézkedés megtör-

tént Az 50—60.000 látogató forgalmi lebonyolítása részben új, részben régi útvonalakon (Budapestről összesen 8) történik. A tábort, a szabadtéri és vízibemutatókat egyébként Máv., Hév., autóbusz, autó, hajó és repülőgéppel lehet megközelíteni.

A tábor szervezete a legapróbb részletekig ki van dolgozva. Már építik a tábori színházat (fedett, 2000 ülőhellyel), hol délutánonként több előadás keretében ének, zeneszámok, szavalatok, táncbemutatók (nemzeti táncok), tréfás jelenetek, cserkész-szín-darabok, ügyességek és bábszínház kerülnek bemutatásra. Késszül a mozi is (kertmozi, 1000 ülőhellyel), ahol az esti órákban jellegzetes magyar filmek hazánkról, magyar cserkészfilmek, sport- és vígtárgyú filmeket mutatunk be. A mozi műsorát is zene- és énekszámok élikéntik. A látogatók azonkívül részt vehetnek és kellemesen szórakozhatnak a tábortüzeken, melyek naponként felváltva 5—5 helyen a különböző altáborokban lesznek. Itt komoly és tréfás, magyar és külföldi dalok, elsörendű szóló (pl. tárogató), duó- és triószámok, egyszerű hangszerű zenekarok, magyar táncok, énekes történelmi jelenetek, kis színdarabok, tréfás jelenetek, játékok, hangutánzások és csatakiállítások kerülnek bemutatásra. Általában az összes szórakoztató számok mind úgy lesznek összeválogatva, hogy felerészben magyar, felerészben külföldi számok lesznek. Így alkalom van bőven a külföldi cserkészek számaiban gyönyörködni, valamint nekünk és a közönségnek a külföldi cserkészek felkészültségéről, tudásáról, ügyességéről meggyőződni.

A legimpozánsabb bemutatások és felvonulások azonban a nagy Arénatérea lesznek körülbelül 3—4-szer a tábor ideje alatt. Itt tömegbemutatók lesznek: táborverések, nemzeti táncok, népszokások, és felvonulások, történelmi jelenetek, látványos versenyek és játékok, tornaszerű bemutatások, cserkészügyességek (tömeghatás, pl. 300 krinolinozó felvonulása.)

Ugyancsak épülnek a tribünök és az üzletváros is. Az üzletváros a táborozó cserkészek s a látogatók mindennemű igényeit kielégíti. A kiállításokkal és az iparcikkek árúsításával pedig a magyar kulturát, technikát s művészetet akarjuk megismertetni a külfölddel.

A kiállítási terület mintegy 3800 m². Ennek közepén egy nagy zenepavillon áll, ahol délutánonként a különböző nemzetek zenekarai szórakoztatják a közönséget. Vele szemben egy szökőkút nyújt hangulatot, amelynek főmotívuma a jamboree jelvénye, egy öt méter magas csodaszarvas lesz, virágágyak között, állandóan kivilágítva. Egyébként az egész üzletváros parkirozva lesz és kényelmes padok állnak a fáradt közönség rendelkezésére. Lesz vagy háromszáz, különböző magyar stílusban felépített udvarszerű üzlet-helyiség, egy tízezer személyt befogadó csárda, három 3000 személyt befogadó cukrázda, tejivó, cserkészbolt, könyvkereskedés, emléktárgyak elárúsító, cserkész-, nép- és iparművészeti munka stb., stb., udvarok és pavillonok. A kiállítási épületeken kívül rádió, posta, trafik-, ujságpavillon, nemzetközi cserkésztiszti olvasó,

könyvtár és főzőiskola is lesz az üzletvárosban. A nemzeti főzőiskolában, naponként más-más nemzet szakácművészei mutatják be speciális nemzeti ételeik készítési módját. A különböző nemzeti étkeket a nagyközönség is végigkóstolhatja, ha bírja a gyomra. A magyar cserkészszakácsok halászlével, gulyással és paprikás-csirkevel kedveskednek. Ha már az evésnél vagyunk, megemlítem az étlapot is. Az élelmezés bizonyosan sokakat érdekel. Általában magyar konyhát vesznek alapul, a nyersanyagok adagolásánál. (Minden csapat külön főz magának.) Azért már előre elkészítették a teljes étlapot (14 napra), az összes ételek elkészítési módjával, melyet minden külföldi szakács saját nyelvén sokszorosítva megkap. Azonban, ha az idegen cserkészgyomrok a magyar között nem bírják, kaphatnak nemzeti eledelük elkészítéséhez szükséges nyersanyagot is.

Naponta öt étkezés van tervbevéve. Reggelire felváltva tej (4 dl.), vagy kakaó (5 dl.) Tízórai: vaj, méz, jam, túró, sajt, tojás, vagy szalonna kenyérrrel. Ebédre: leves, hús főzelékkel, vagy körettel, hetenkint kétszer hus, kétszer főzelék helyett tészta, kukorica, sajt. Uzsonnára gyümölcs, sajt. Vacsorára: felvágottak, vaj, sajt, tojás, tea, szalonnafélék (hidegek), tejberizs, paprikás-krumpli, tojásos burgonya (melegek) felváltva. Utána keksz, csokoládé, pogácsa, vagy gyümölcs. — Éhen tehát nem halunk!

Sokan a víz miatt aggódnak. A tábor napi vízszükséglete: 30.000 cserkész, 3000 üzletvárosi személyzet fejenként 15 liter az 495 m³. 60.000 látogató közönség, á) 1 liter, az 60 m³, locsolásra 250 m³, összesen 805 m³. Viszont a jamboree 7 most furt új ártézi kútja és több ásott kútja naponta 2160 m³ vizet ad. Tehát a vízszükséglet kétszerese is biztosítva van. A világítást az utak felett 20—30 méter távolságban elhelyezett 6—700 drb. 100 és 300 wattos égő látja el. Az üzletvárosban rendes utcai világítás lesz, úgyszintén a színházban és moziban is. Az egyes táborokban a villanyvilágítás rontaná a tábor romantikáját.

A csodaszarvas mondája 1933-ban megújul. Az egykori hun világbirodalom helyén »Cserkész világtábor« létesül. A jamboree nemzetközi szervezete egész különálló. Van 700 tagú rendőrsége, 70 tagú tűzoltósága, s habár minden cserkész »cserkészkötelessége« az első segélynyújtás, lesz külön mentőcsapat is. A vitás ügyeket a becsületbíróóság intézi el, e mellett külön tábori ügyész működik. Lesz sajtó, fényképész, posta, távíró, telefon és hangos híradó szolgálat. A hangos híradószolgálat látja el az altábor tábortüzeket, az istentiszteletek helyeit, a bemutatási helyeket, az üzletvárost, a pályaudvarokat, gyülekező helyeket és tereket hangerősítő berendezésekkel és hangszórókkal. Ezekon keresztül közvetítik a reggeli ébresztőt, a déli harangszót, esténként tárogatós takarodót, szórakoztató zenét, híreket, sürgős parancsokat, a tábornyitást, időjelzéseket és az esetleges riadójeleket, stb. A posta külön mélynyomású, cserkész tárgyú bélyegsorozatot is bocsájt ki. Az összes szolgálatokat cserkészek látják el. Egész érdekes és különálló

helyzete van a jamboreenak jogilag is. Ha egy rablógyilkos például bemenekül a táborba, a magyar rendőrségnek nincs jogában tovább üldözni, ott már a cserkészrendőrök fogják el és adják át a polgári hatóságoknak. A tábor egész életét különben a »tábori szabályok« szabályozzák. Ennek több érdekes pontja van. Hogy csak egyet említsek pl. autogrammot nem szabad kérni.

Most még hadd szóljak rövid pár szót a kirándulásokról. Minden külföldi cserkész részvételi díjában bennfoglaltatik 1—2 budapesti és egy vidéki kirándulás. Tehát átlag 3—4000 cserkész lesz naponta Budapesten és kb. 2000 vidéken. A külföldi cserkészek az egyes vidéki kirándulások között választhatnak. Lesz alföldi kirándulás (Szeged, Debrecen, Kecskemét, Szolnok, Mezőhegyes). Ezt a csoportot kiviszik Hortobágyra is és megmutogatják nekik a csikóst, meg a gulyást, — de beviszik Szegedre, meg Debrecenbe is, hogy lássa meg a külföld, hogy van itt kultúra is! Vidéki kirándulás: Miskolc. Balatoni kirándulások. Ipari kirándulás: Salgótarjánra. Történelmi kirándulás: Esztergom, Visegrád, Pannónhalma, Eger, Pécs, Sopron és Győr.

A magyar kormány átlátva a jamboree sikerének fontosságát, külön jamboree kormánybiztost nevezett ki gróf Teleki Pál személyében, aki egyuttal a jamboree parancsnoka is.

Még sok mindent lehetne írni a jamboreeról, de céлом nem az, hogy a legapróbb részletekig ismertessem, hanem csak ízelítőt akartam adni. Akit érdekel jöjjön el, szívesen látjuk, jól fogja érezni magát, hisz olyan élményben lesz része, melyet egyhamar nem fog elfelejteni. Sokáig lelkében él majd az a színes kép, az a sok-sok ezer cserkész, annak élete, minden mókája, szava, — a lelke!

* * *

A jamboreera vonatkozó bármely közérdekű kérdésre szívesen válaszolok. Érdeklődők irjanak címemre: Pécs, Megye-utca 24.

Legyen a Te akaratod, Uram...

Pataki Aranka V. éves, Budapest

Egészen kicsi gyermek voltam,
Mikor először imádkoztam...
Jó anyám sirt: „apa a harcban“...
És imádkoztunk együtt, halkan;
„Legyen a Te akaratod, Uram.“

Apa megjött. Az Úr akarta.
Ismét mosolygott anyám ajka,
De mult az év, jött új gond, bánat
És sirva mondtam imámat:
„Legyen a Te akaratod, Uram.“

Az Úr könyörült ismét rajtunk,
Új háladalt zengett az ajkunk;
(Meggyógyult a beteg kis testvér...)
Boldogan suttoztunk egy estén:
„Legyen a Te akaratod, Uram.“

Multak napok... multak az évek...
Új gondok jöttek s új remények.
Szomorú s boldog sokszor voltam,
Sirva, örülve sokszor mondtam:
„Legyen a Te akaratod, Uram.“

És ismét multak napok, évek...
— Jövöm ködébe messze nézek —
Kopik álmaim színes selyme
S csak imádkozom, könnyet ejtve:
„Legyen a Te akaratod, Uram.“

Kis gyermekek egy iskolában...
Közéjük hív a szívem, vágyam
S míg készülök e hivatásra
A lelkeim áldásodat várja:
„Legyen a Te akaratod, Uram.“

Teremavatás. A kalocsai római katolikus tanítóképző-intézet IV. osztályában kedves és megható ünnepség folyt le március 5-én délelőtt 10 órakor. Ugyanis az osztály tagjai között már régebben felvetődött az a gondolat, hogy a termüket elnevezik az egyik elszakított magyar városról, feldíszítik annak képeivel, jellegzetes ségeivel. Az elhatározást tett követte és a fent említett napon szép házi ünnepség keretében avatták fel »Arad« termét és adták át a közhasználatnak. A sok szép festmény, dombormű, koszorú, díszítés, amely most a tanterem falát ékesíti, mind a fiúk szorgalmának és igyekezetének az eredménye. Hogy milyen gondolat vezérelte az osztály tagjait, hogy miféle cél lebegett előttük, amikor ezt az eszmét megvalósították, azt az ünnepi beszéd következő mondata fejezi ki kellőképpen: »... hatalmas felkiáltójel, harsogó harsona gyanánt álljon itt a magyar éjtszakában, figyelmeztessen mindenkit arra a nagy igazságtalanságra, mellyel ezt a szép országot sujtották; fennszóval hirdesse minden belépőnek: ennek a teremnek a lakói élénken tiltakoznak és nem nyugosznak bele hazájuk mostani helyzetébe, ennek a teremnek a lakói elvárják, és megkövetelik a revíziót, az igazságszolgáltatást!« — Magyar Tanítójelöltek, ez az eszme méltó a követésre!

Egy tekintet

Takács Anna II. éves Dombóvár

Ma egy szempárba mélyedt a szemem
És olyan sokat beszélt az nekem.

Kinek a reggel robotot jelent
És sóhajtvá fekszik, ha a nap lement.

Egy öreg munkás fénytelen szeme,
Mely megadással, bánattal tele.

Ákit úgy meghurcolt meggyötört az
[élet...
Én magyar testvérem, te szegény bús
[lélek.

Bágyadt, tört szemeit gondredő övezte
S a lelkem a lelked csendben átölelte.

Óh, jőjj!

Gillicz Kálmán IV. éves, Kőszeg

Anyám! anyám! óh, jaj, óh jó anyukám!
 Be szörnyűt, gonoszat, csodásat álmodám:
 Veres lángtengerben fürdött a világ...
 Vörös vészharang minden, minden kis virág
 S az emberek süket bálna-halak,
 Sápadt, elalélt s eszük-hagyottak.
 Én véreztem,
 És éreztem...
 E szörnyű, szörnyű, szörnyűséges átkot,
 Vérem pirosabbra festé a lángot.

Anyám! anyám! óh, jaj, óh jó anyukám!
 Csittulj, csittulj, hisz álom volt fiacskám...
 Csittulj! — Homlokomra nagy csókot adott
 S a félelem legott elhagyott.
 Játszani mehettem a kerti homokba,
 Hol üde illattal várt az orgona.
 Ott gondtalan
 És boldogan
 Napestig eljátszék, nagy álmatagon
 S a napfény font glóriát rám gazdagon.

Sok év viharzott azóta fölöttem,
 Gyermek-álmaimnak játéka lettem.
 Színtelen lánggal ég most már a világ,
 Szívem véstkongó harangvirág.
 Kínágyat vetnek lelkemnek a gondok,
 Az emberek, jaj, jaj, futó bolondok.
 Lelkem alélt,
 Védő acélt
 Letépték róla, vad, vészes ormokon;
 Oh, jőjj, jőjj már anyám, csókolj homlokon!...

Minden képzős asztalán ott kell lenni lapunknak!

A múlt számunkban kitűzött szavakra összesen 7 drb. munka érkezett. Ezekből négyen az »út«-at, hárman pedig a »fej«-et dolgozták ki. A »lapda« szót senki sem próbálta meg. A beküldött munkák írói nehezen találták meg azt a hangot, melyet vártunk. Az »út« szót feldolgozó munkák közül legjobbnak találtuk: **Hegedűs Klári II. éves, Zalaegerszeg** munkáját. Nem 100%-os a megelégedésünk, de a többi munkán tartalomban fölül áll. — **Beküldtek még:** M. J. III., Sárospatak; hoz ugyan néhány jó ötletet, de a felsorolás, a beszámolásszerű stílus éppen nem teszi olyanná, mint akarja: érdekessé. — N. M. IV., Kalocsa. Gyorsan elintézi, hamar egér-utat keres. — F. M. II., Budapest. A kezdet egészen jó, de azután befulladás az elmélkedésbe.

A »fej« szót kidolgozók közül legsikerültebb **Gallai Rezső V. éves, Esztergom** munkája. Sikerült érdekesnek lenned, de kár, hogy többször is hozol egy ötletet. — Beküldte még: K. Á. V., Szeged. Elején jól indulsz, de a sírfelíratos kitérő nagyon messze visz. — H. K. II., Zalaegerszeg. A közepén laposodott el, ötletes, érdekes lenne, ha ez a rész hiányozna.

Új pályázat: **HÁZ, KÉP, FA**. Határidő május 15. A legjobb egy-egy könyvvel jutalmazzuk.

Májusi számunkban anyagtorlódás miatt nem közlünk új rejtvényt.

A 8. számunk rejtvényét helyesen fejtették meg: **Kóbor István V. éves, Baja; Schwartzkopf Antal III. éves, Budapest I. ker.; Kiszél Irén III. éves, Budapest IV. ker.; Musitz László III. éves,**

Csurgó; Berta Julianna és Hosszú Margit IV. évesek, Dombóvár; Nagy Margit IV. éves, Kalocsa; Bokis Zoltán V. éves, Kőszeg; Molnár István III. éves, Sárospatak; Jekő István, Posch Gyula III. évesek, Szeged.

A könyveket sorsolással Jekő István és Kizsel Irén nyerték. A 8. számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Vízszintes sorok: 1. A képzet felidézett szemléleti tartalom; 16. Sire; 17. Xerxes; 18. Alarme; 19. Etc; 21. Eg; 22. Év; 24. Niem (mein); 25. Intellektualizmus; 29. Nátrium; 30. Em; 31. Ti; 32. Alt; 33. Hus; 34. Ontarió; 36. Pd; 38. Aa; 39. A tél; 41. Aer; 42. Vui; 43. Snee; 44. Rigai; 46. Sám (más); 49. Rapid; 50. ML; 51. Pip; 52. Ne; 53. Rein; 54. Maki; 55. Oulu; 56. Tirus; 58. A kóc; 59. N. S.; 60. Lima; 63. I. Kant; 65. Duna; 67. Garat; 69. Ásó; 72. Akarati lélektan; 78. Hat; 80. Érzelem és akarát; 81. Aga; 82. Sé (és); 83. Car; 85. Al; 86. At; 87. Emil; 90. Pius; 92. Bravó.

Függőleges sorok: 1. A színharmonia és a hangharmonia érzelem; 2 Ki; 3. Érettség; 4. Péter; 5. Ex; 6. Teremtés; 7. Fr. 8. Exeter; 9. Legumin; 10. Is; 11. Za (az); 12. El; 13. Tanulási mód; 14. Tristan da Cunha; 15. Sme (ems); 20. Clió; 22. Élt; 23. Viipuri; 26. Nautilus; 27. Luna; 28. Ma; 35. Arány; 37. Diana; 40. Lapul; 45. li; 47. Merítés; 48. Irsa; 56. Tarim; 57. Uk; 61. Igal; 62. Materia; 64. Tátra; 66. Gaz; 68. Alél; 70. Saar; 71. Ont; 73. Kréta; 74. Remeg; 75. Latin; 76. Ek; 77. Kacsa; 79. Agave; 84. Tre; 88. Mh; 89. Lr; 90. Pó; 91. U. i.; 92. Bz; 93. Al.

S. I. V., Sopron. Az alak szép, de külön klisé kellene róla csináltatni. Maga a rejtvény elég jó, bár kissé tagolt. — **B. Z. V., Kőszeg.** Jó. Lehetnének hosszabb szavak. Elteszem, talán.

Szerkesztő bizottsági tagok! Itt is nagyon kérlek Benneteket, egyenlítsétek ki tartozástokat. Nekünk is nagy fizetési kötelezettségeink vannak.

A letűnt és mégis fénylő nap. Jó. Szép a szereteted. Most van

más értekezésünk, elteszem. — **Májusi emlék.** Jó, egyszerű, rövid kép. Irjon több eseményt és kissé bővebben. Üdvözljük a dolgozni akarók között. — **Feri gombja.** Tudna jót írni, megfigyelései vannak, de itt valószínűtlen a tétovázó hadnagyocska alakja és homályos az események helye. (Amikor Feri letépi a gombot.) — **Opálos fény.** Verseid haladottabb tollforgatásra vallanak. Munkáságod köszönjük. »Szelidarcú nagyanyám« c. versed esetleg jön. — **A ló.** Ha szótorna akar lenni, nem úgy fogtad fel, ahogy mi gondoltuk. Érdekesek az ötleteid, de az ilyeneken már meglátszik az erőltettség. Befejezésed nem »vág«. — **Emlék a nyárból.** Jó! Ha névvel küldöd, talán jött volna. Tudsz. Szépen, kedvesen, tisztán írtad le. Irj! — **Mindennek egy lapda az oka.** Látod, hogy tudsz. (Külön köszönet a levélért. Tovább, tovább szeretettel.) Elején részletes, később jó. — **Az első temetésen.** Portósan ne levelezze! Jól írsz, de az előzmény hosszú, magával a temetéssel, a te lelkeddel, érzésségeddel kellett volna foglalkoznod. Mért nincs pap? Mért csak egy ének? Mert cigány? — **Máriát dicsérni.** Vannak benne jó gondolatok, de még gyenge. Irj bátran. »Gyereksereg.« Hány? A csokorkötésnél következtelenül cselekedtetsz. — **Rég volt, igaz sem volt...** Ez a kezdet, később majd jobbat írsz. Önálló témát. Nem rossz ez sem. — **Dalom.** Jó, de elején erős kitétel van. »Őszi dal«. Jó, írj máskor is, ez most nem aktuális. — **Halott naplójából.** Jó, elteszem. — **Átélt izgalmak.** Még sokat kell annak olvasnia, aki erről verset mer így írni. — **Bicsérdista.** Jó, elteszem, tömörségre törekedj! — **Évike elment.** Leveled köszönöm. Jó! Nem sok esemény, de jól írsz, megfog, megdöbbsz. A tulszép kifejezésektől óvakodj. »János bácsi« jó, elteszem; most napsugaras témát keress. A vers jó. »A fájdalom maró tüze« túlzott. Ezt a fokot a kis séta nem enyhítheti. — **Nyári reggel.** Jó! »Áprilisi napsugár« c. is tetszik. Talán. — **Prológ.** Vers, de nem prológ. »Magyar üstökös«. Miért nem írod alá, hogy kiről szól? Vidámat is közlünk, ha megfelel... — **A névnapi tea.** (portós!) Jó lenne. Érdekes leírás, jó a fordulat, de csak a novellát tekintve nincs elég alapja. A magyarázó levéllel én élveztem. Nélküle nem értettem volna meg, miért másznak »így« a fákra. Jobban le kellett volna vezetni a lelkiállapotot. Érdekes, a fiúk pedig azért szidnak, hogy a lányoktól mindent betesznek, de bezzeg... — **Érzed-e?** Az életbelépőkhöz szólsz, aki magad is távozol. Jó gondolat. Keresett rímek. Esetleg jön. — **Kinézek az ablakon.** Itt az est, jók. Oh, csak egyszer... ilyen nekünk nem kell. Régen, régen... Ilyen mély gondolatról ily csintalan hangon ne beszélj. Téged... véled... gyengéséged... néked... ez így nem rím! Vigyázz a tárgyánál is! — **Ábránd.** Jó leírással kezdted, van élet, az esemény elindul, de rögtön meg is áll. Csiszold magad, olvass sokat. Földrajzóran jó gondolat, erőtlen kivitel. Látsz, érzel, írj. Verseid kis sorokban írt prózák. Levélért köszönet.

Borbély munkát

BECKER

borbélynál végeztessünk.

Tanítójelölteknek nagy
kedvezményt nyújt:

Borotválás . . . 16 fillér

Ollóval hajvágás 40 fillér

Géppel „ 40 fillér

Hygénikus, tiszta munkát
készít. — Cim:

BECKER JENŐ

uri- és női fodrász Ujszeged,
Vedres-u. 1/b. Gyógyszertár mellett.

Tornász, vívó és atléta
trikók, nadrágok
és cipők

speciális készítője

SCHÄFER TIBOR

Budapest

1. Döbrentei-tér 4.

Telefon: 539—31.

Egyensapkák szövetsből, bársony-
ból, zománcozott jelvénnel saját
műhelyemben a legszebb kivitelben
készülnek.

Közismert legolcsóbb
beszerzési forrás!
Tessék árajánlatot kérni!

Most jelent meg!

BÁLINT SÁNDOR

SZEGED NÉPE

Népdalgyűjtemény.

114 népdal 60 kottával.

Bolti ára 3 pengő

Szerkesztőségünkben rendelve 2 P

Pártold azt,
aki nálunk hirdet!

Magadon segítesz,
ha hirdetőinket pártolod.

Hivatkozz lapunkra!